

8. oktober 2025
J.nr. 2025 - 6240

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 519 af 15. september 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Morten Messerschmidt (DF).

Ane Halsboe-Jørgensen

/ Mads Prismo

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for mulighederne for – og de statslige provenumæssige konsekvenser af – at indføre en ordning, hvor lønindtægter ved ekstraarbejde ud over en fuldtidsnorm på 37 timer om ugen beskattes med halv sats, med henblik på at styrke tilskyndelsen til at tage ekstra vagter og dermed afhjælpe manglen på arbejdskraft i bl.a. pleje- og omsorgssektoren?

Svar

Den personlige indkomstbeskatning er primært baseret på indkomstens størrelse¹. Skattesystemet er progressivt, idet den marginale skattesats øges i takt med indkomsten. Det betyder, at to personer med samme årsindkomst beskattes nogenlunde ens, selvom den ene har arbejdet mange timer med en relativ lav timeløn, og den anden har arbejdet færre timer med en højere timeløn.

Et skattesystem, hvor arbejdstiden indgår som parameter for fastsættelsen af skattebetalingen, vil være til gavn for personer med relativt lave timelønninger og mange arbejdstimer. Et sådant skattesystem vil øge incitamentet til at gå fra deltid til heltid. Det forudsætter imidlertid, at arbejdstiden kan opgøres retvisende, hvilket er forbundet med en række udfordringer, som gør det vanskeligt at indrette skattesystemet, så det hensigtsmæssigt kan understøtte forslaget.

For lønmodtagere indeholder administrative registre i dag oplysninger om antal løntimer pr. uge, måned eller pr. indberetning. Disse er dog ofte baseret på den formelle arbejdstid, mens overarbejde ikke fremgår. For selvstændige er der kun oplysninger om løntimer i de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende er ansat i egen virksomhed. Det betyder, at der ikke findes oplysninger om beskæftigelsesomfanget for fx selvstændige omfattet af virksomhedsordningen eller selvstændige uden for ordning. Ligeledes vil personer, der har et deltidsjob og samtidig arbejder delvist som selvstændige, i registrene fremstå med et lavt timeantal.

Tilgængelige oplysninger om arbejdstiden kan derfor ikke benyttes som grundlag for beskatning. Af samme grund er der ikke skønnet over de provenumæssige konsekvenser af en lavere beskatning for arbejde ud over 37 timer ugentligt.

Hvis arbejdstiden skal indgå i beskatningsreglerne for lønmodtagere, skal der ske en central indberetning af den faktiske arbejdstid for alle skattepligtige. I mange tilfælde vil arbejdsgiver og lønmodtager imidlertid have en fælles interesse i at indberette mange arbejdstimer til lav løn for derved at reducere skattebetalingen. Det gælder også for selvstændige.

¹ Der indgår også andre elementer (fx alder, bopælskommune og forsørgerpligt).